

WARUNKI TECHNICZNE I FORMALNE (ZGODNOŚĆ Z PRAWEM) STOSOWANIA BARIER TYMCZASOWYCH

Tymczasowe bariery drogowe – wg PN-EN 1317 urządzenia bezpieczeństwa ruchu drogowego o małym zakresie powstrzymywania, należą do urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego (brd) klasyfikowanych w domenie systemów ograniczania ruchu pojazdów.

Stosowane są w celu zabezpieczenia miejsc zagrożeń przy budowie lub przebudowie dróg dla zapewnienia optymalnego poziomu ochrony bezpieczeństwa uczestników ruchu, a także osób i obiektów zagrożonych na drodze lub w otoczeniu drogi (w tym pracowników wykonujących remont, przebudowę itp.). Projekty organizacji ruchu w tym aspekcie powinny uwzględniać zastosowanie mobilnych barier ochronnych o odpowiednich właściwościach technicznych w zależności od klasy drogi, parametrów ruchu drogowego, rozmiaru koniecznych stref bezpieczeństwa pomiędzy strefą pracy a pasem uczęszczanej jezdni.

Zdaniem ekspertów w tej dziedzinie, na drogach wojewódzkich klasy G i GP oraz wyższych klasach dróg (A, S), dla rozdzielania pasów ruchu samochodów ciężarowych (lub ochrony strefy robót) przy natężeniu ruchu (SDR) przekraczającym 3.000 pojazdów/dobę należy stosować bariery ochronne o poziomie powstrzymywania co najmniej T3 (poddawanych testom TB 41) – wynika z tego wniosek wprost, iż na autostradach, drogach ekspresowych oraz głównych ruchu przyspieszonego stosowanie barier tymczasowych o parametrach T3, dla tych sytuacji jest obligatoryjne. Np. Zespół Rzecznawców Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP w Rzeszowie, który opracował wytyczne stosowania barier tymczasowych dla ZDW w Katowicach. Trudno byłoby więc przyjąć, że dla dróg klas wyższych nie zapewnimy tego minimum.

Innym, niemniej ważnym aspektem jest spełnienie wymagań formalnych zawartych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. poz. 2181). Rozporządzenia to wprawdzie nie wymienia wprost barier mobilnych tymczasowych, niemniej w Załączniku Nr 4, pkt. 1. Zasady ogólne określa, cytując: „Urządzenia bezpieczeństwa ruchu drogowego o przeznaczeniu innym niż przedstawione w niniejszym załączniku mogą być stosowane pod warunkiem uzyskania certyfikatu na znak bezpieczeństwa lub aprobaty technicznej wymaganych odrębnymi przepisami, po określeniu zasad ich stosowania”. Jednocześnie, uwzględniając wymogi jednolitego rynku UE, uznaje się za uprawnione bariery tymczasowe, dla których wydano atest lub certyfikat w kraju wytworzenia, co do których nie jest wymagane nadanie znaku bezpieczeństwa.

Należy tu jeszcze nadmienić, iż w warunkach aktualnie obowiązującego prawa dotyczącego wprowadzania wyrobów do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie, uległo zmianie nazewnictwo dotyczące dokumentów odniesienia, i tak: aprobata techniczna zastąpiona została tzw. krajową oceną techniczną, certyfikat na znak bezpieczeństwa (później certyfikat zgodności) to dziś tzw. certyfikat stałości właściwości użytkowych, krajowa deklaracja właściwości użytkowych zastąpiła krajową deklarację zgodności a znak bezpieczeństwa dziś nazwany jest znakiem budowlanym B.

Firma GODAR wprowadzając na rynek system betonowych mobilnych barier tymczasowych typ POLGUARD, poza tym, że gwarantuje wysoki standard techniczny swych urządzeń (T3W3, ASI A) zapewnia także ich zgodność z prawem co do możliwości zastosowania na polskich drogach – jako producent wystawiamy krajową deklarację właściwości użytkowych i nasze wyroby oznakowane są znakiem budowlanym B.

Opracował;
Dariusz Purol
29.02.2020 rok